

כלבס :
 מ' ג מ"י פ"ז מלכות
 פסס"ח כלבס :
 י' ד ה' מ"ז פ"ג מלכות
 מעילס כלבס :
 יא' ו מ"י פ"ז מלכות
 פסס"ט כלבס :
 יב' ז מ"י פ"ג שס
 כלבס ח :
 יג' ח מ"י פ"ד מלכות
 מעס"ק כלבס :

גליון הש"ס
רש"י ד"ה ולא מפליג
אצלו מדרבנן .
פי' לקמן יב ע"כ תוס'
ד"ס ודמיו :

שייפה מקובצת

[illegible][illegible]

ה' שמונה כ"ג פסוקי מניקה והנחת קצור
 ו"מ מהנחת מניקה לאשקיעה מדי שומחת
 כבלת העוף קצור ומעלין בכן קצ' ו' אף
 מחטחת ט' ה' אף חוץ מחטחת לו קצ' ו'
 אלא למעלין בכן מאוס דבעלה ט' מעל
 בה קף כ' נעשית דינה קצור חוץ
 מחטחת נעשית למטה כמנחה שומחת
 לשם שומחת דריי' ה' אף נעשית דינה
 הילק' אף מעלין בה שרי' י' בה שעה
 ה' לה' וקצור ענה י' כל שפסול
 בקדש אף משמח ט' פירוש כל יא' שם
 י' הכרז בקדש אף כון י' כל שטיי
 מניקה דקצור ברישא אלאה קרי פסול
 בקדש לכל י' ו' אף משמח בדרים אכית
 הכליעה והנחת קצור שולח נעשית אכית
 למטה פסולה אף משמח בדרים אכית
 הכליעה ובפירק' התנחב מקדש (ו' ויחזק'
 יד.) תנן במילתיה דר' שמעון כל שפסול
 בקדש הקדש מקנול ואם עול לא יד' אף
 (ג') אלאה דשטי' למטה אף נעשית למטה
 כלומר שמלקה נעשית (א') קצור ר' שמעון
 אף עול לא יד' ויחזק' כח י' דשטיי
 ודרום בביתא דמליקה שוף כמנחה
 בדרים אף משמח חזקה אלאה ו' ויחזק'

בכ"ח במנחה כשרה וזה דמיון פ"י חסות
למעלה פסולת ר"ל דמי בזהא (ס) ומשי
לא דמי כלל לשיי דרוס דשמינה אבל פיר
דלמור מה הקשרה בראש של מנחא א
מקלה למטה פסולה והאי שמי מתיקא
ל"ס דקרי חדא מנו חדא הא דאם על לא
דמסולו בקדם חלל מנח דכל שפסול
(ס) הרי ק"ל מנו חדא וגם מהמאיד דכל
יטל להכיח חלל מהמאיד דלעיל בשפד
ק"ל מנו חדא אחריי ויט ספרים גורסים
דלעיל מנו חדא היא דכל שפסול בקדם
לנבא דלעיל מינה והיא דמנח מנח קרי
דלמור דפרק חסות (ס) (ס) (ס) (ס)
קדם ורישא שולת השק ששאלה למטה כח
דשט לעיל (ס) :

יחטא ליה לר"א. כלומר מתוך דברי ר"א
ה' לא כרז ביה דלמור ר"א שולת כמה
יה יוקרב בזמא יחד ענו לאחר שז
עוה והזולת לעשות כמה בראש גנו שוש :
שפרק בתרא דחובית (ד) (ד) :
וקא דר"א ריה קאמר מחילת לכל דבר
חלל חלל חלל לפרס שחגיגה (ס) חיה
מח יחד (ג) שחגיגה לבמת כזור קלטה
האמרים ב"פ פרת חסות (א) (ד) (ד) :

מח יחד כזור כיון וכל שרת ושחיתא כפון (ס)
כזור מחת וכל דלמור שדינה לשוט
חצו בדרוס ועל מה שירדו והשאל דייק
לא כלומר ע"מ הין לא היה מתקין בצפון
ליה כלומר חלל שולת כמה כזור חללינו
דא (ס) דמספיק ליה (ד) איבש ליה אין
לי ומפרס הא"ס (ס) הכי אחיה הבשעי בין
א קא מבשעי ליה כלומר קבשי בשולת כמה
ה כזור שהא פסוק ק"ט עד כהן לא קאמר
שום דמחילת כתיקא פסלה כלומר שמד
השולת

והבנייה לפנים לעזרה להקריבה במוצח:
קלסום

הקשר ר"ש אין מועילין אבל רמא קאי
דמי דהמאת המהות מהים ברלי מיעור
דמי מהמית אל ברלי מיעור לכן צריכין להח
מית מיעור ברלי אלא למוסי' וכן דמוסי' א
[ח] דמי כלומר מכת שלשה בבית אחיז אלא בבר
[ל] [א] ל' ששמי' ביעור וקשר דב' אבל ש
ביתו הבקיעו עור קלי ילי אן פסולו דמי
דמי ששמי' ביעור בקדוש שיש: [ג] חיתב ל' גמ
ל' בעוף כשיחיהו בברסה אבל המאת העוף ש
הם: ומוסי' דתתיב דם אל מצי: [ד] חילת
דמי קר: דמי [א] ע"ל ההמא' מ' מיהי' ששמי' מיעור
דמי דעולת העוף ל' מצינו וז"ל מ' עולת
דמי ששמי' דעולת חניתם דם בבר ששמי' דמי
ל' המאת דעולת המא' וקשר דמי ששמי' דמי
דמי המאת דמי מועילין אבל ומוסי' אלא מצינו אלא
דמי חתיוני מצינו: דמי' הרשעני מיעור ביעור העוף
דמי' ל' מצינו דם דמי' קשר מלמסית ביעור
דמי מלמס' דמי קשר דמי אלא מצינו דמי
מועילין דמי בקדמיה אבל חתיוני דמי בשמיה
למוסי' מצינו אבל לביי אלא מסמאין בנים
לביי אלא מסמאין בנים מיעור אבית המעור נמי
דמי בקשר לבי עולת העוף ששמי' מלמס' מלמס'
אית ליה אלא מועילין ב' אלא מצינו דמי ששמי' דמי
למועד [דמסוח] אלא מסמא מיעור רבא וז"ל
דמי חתיוני כאלו קריב מועיליה לבית דנדלה
דמי שוביחיה דמי חתוב חיה שיש: [כ] הבניה
ששמי' [ג] ומוסי' חילת חיה אחיז: [ט] ח' הבניה

[illegible][illegible]

וזהו במצא יחיד בשעת היקר הצמות ונמנן

רמזם הקדסר ח'ק' טעולין מן היצור
אצור בני הישיבה מ"ה היצור
מחיים קודם שיחברו אל קדשים
תוס' כל זה חסר ברש"י :
בו : כל הברכה חביבה על המלך
טעולין כל : ה' כל בכבוד אלה המלך
מלך כסכין (ח') מלכה בגדלים
כל נראה לי מ' פסול בקדוש
(יד) כב שני דרורם בברכה דמס'
שעשעה : שני כחיה ודמוקין
הקדש רחם והשתה שני חורא מסע
ברוכים מ' רמזם וטעולין מסע
למלך משום דלא דמי לשני :
החם בני מתיחין דרובי העוף
וח' מלך דלא רבלי הישע דמי
העוף ר' מסכיו וא"כ שעה כר
אין דומה לשני דרורא קדשה
ל' לרצוא דהם דוחק דלא לכלכל
לבי דא (קאסר) (קדסר) בסכין
כ"י קאסר וא"כ טעולין וא"כ
למסר דשני מבלתי חסר
א"כ מלך מן מוכח בשני
מלך ברסום דהם א"כ הוכיז ר' מלכה
דבית דבליעל דלחבי ארואי מלך
מלך ברסום דהם א"כ הוכיז ר' מלכה
דבית דבליעל דלחבי ארואי מלך
מלך ברסום דהם א"כ הוכיז ר' מלכה
דבית דבליעל דלחבי ארואי מלך

וכפרה אתו כיון שזמנו
 יקר שאלה ה"ה בדבול קדש
 קדשים ס"ל למח
 אמינא חטא
 (6) לא בדיל
 לכפרה קאתי
 (7) וחטאת ש
 יחטאות הכ
 (8) לא נהניו
 (9) בחייהו
 דלא בדילין
 מזו חדא וחד
 בגדים אביי
 מחטאת הע
 העוף לשם
 פסולו בקדש
 וכל שלא היה
 הבליעה וקת
 לא ירדו תיו
 בה רבה ורב
 רבי אלעזר

[illegible]

של ביזאנטי' אל הקדוש ברוחא להקדישה
אל כראמנו: וסמאת הסמחת. ברגא תפס דר
אל לא נאגן דבורגן ולא מועלן אפילו דבורגן:
ברילו מינידו אפילו תמיס וזש' לאחר סמית
לאפוקי. אבא בשאר תמיס וזש' לאחר סמית
תמיס: ותיביתא רב יוסף דרבא דאמא
אל דקרב' ל' סמיתו וז' וז' מו ד' שותתנא
ידדו ותיני קשאי דרבא וז' וז' סמיתו
לעול שונו סקס מליקא ושנוי דאמא אל השבי
גרים אבא בלעיתא תועלן: דא אל יצאמ סמית
מגיס סמית. ונעשית כנחותא ונאן מועלן
אל מתנינא: כל סדה סמית בקיש אל סמסא
כזאן אל סמסא גרים אבא בלעיתא בשנינ
בקיש אל סמסא גרים אבא בלעיתא בשנינ
גנן: שיערב וזטו אל שיכש נפח אל סמיסע
שאירע אל קרדס שיערבא: גרים אבא
זל אל ידדו ותיני אדא דאמא מו דא דמא
אל מליקא ותיני אהלמא דעברתא אל ואי
סמא שותתנא מיירי דתיני אהלמא דעברתא
קא: וזש' דעלני ב' רבא דרב יוסף בשנינ
בא אל הרב יוסף: מנל דאמר ר' אלעזר
דבמות דלית בית אישור ויצא בבבס ידד.

נצור נפשו דלגה
 וקשה לעולם אמה
 ומ"ס דנקב בה
 קדשים דלד"א
 דבשאר חיה
 מינה . ויבשאר
 מינה ולא אצטר
 קמ"ל . הגז דר"ל
 לבפרה ארז ו
 ומינים לא בריל
 חטות המדות
 המדות : ומדות
 הקד שמעל לאח
 מדרבנן דלסור
 *אפילו מדרבנן
 מעלין מדרביי
 דלא (ב) מיתרין
 ליה בריש לא
 יסורא בעלמא
 אלז מעלין
 לא נהנין מדרבנן
 דלסורא בעלמא
 לעולם : אמרי א
 היינו להכריז
 [ז' חזקוניא]
 [תוספתא ס"א פירין כ:]
 [נקט יא המורס כא]

אחים זו:

פ' כ"ב ס' שבת דס"ז
 ג"פ שבת המטה
 מקמות דלא מעלין
 סייט מדרבייאל ופי' ז"ק

ומינים סד.

ס' קמ:

חַיִּים אֵלֶיךָ
 הַיּוֹם לֹא אֶעֱשֶׂה
 קִיּוּמִי לֹא בִדְלִי
 אֶתְּחַבֵּא רֹב יוֹסֵף
 לִי קִשּׁוּט מִמֶּנּוּ
 הַשְּׁלִישִׁת בְּשָׁנִי
 בַּמִּסְכָּה בְּזֶכֶר הַ
 בְּרָק הַנֶּחֱשָׁר
 אֶשָּׂא וְשׁוֹלֵת הַעַר
 דָּל אֶי דְּהִי
 וְטָלן צִמְצִימִי
 גְּדִים אֲלִבִּי
 שֶׁעָלָה לִנְשָׁמָה
 כְּמִלּוּהָ דְּמִלּוּתָהּ
 עֲכָשׁוּ שַׁעַת הַיּוֹם
 שֶׁעָלָה לִנְשָׁמָה
 וְאֶעֱשֶׂה לִמְעֵלָה
 בְּהִיאֵל (7) מִשְׁתֵּה
 וְהִזָּה אִשׁ מִשְׁמִי
 דְּכִי דִּיקוּק דְּכִי
 בְּשִׁטִּי מִקָּם
 בְּקֶדֶשׁ מִשְׁמִי
 דְּהֵלֵךְ בְּקֶדֶשׁ אֲלֵךְ
 בְּעִשְׂתִּי וְקִהִי
 יִרְדּוּ וְיִשְׁעִי אֲרָךְ
 מִשְׁמִי גְּדִים אֲלִי
 אֶף אֵל דְּקִהִי
 מִלִּיקָה מִיּוּרִי וְקִהִי
 דְּהִיא חֲתָלָה עַל
 מִקָּם שֶׁחֲתָלָה
 דְּרֵכָה הַיּוֹבְחָלִי
 לִית לִי לְרֵכִי אֶ
 דְּהִי חַיִּים תִּמְן
 צִבּוֹר דְּשִׁיטִּי מִן

כשתה ברלי מינה רית פיתוח ואלי
הוא אצפריך ברא
דפועליה ב' קפ"ל
הוא דעל וסל בןך דל לכמה אהין
הלכות אל משה, דכן שנמצא אחר
דמח, כיון דלא להקריב קייס אל
אחי ואהתינו ב' הילך קניא אל משה
ברלי מינה אצפריך למנוה בר משה
כל דהא, כלומר שלא מצא אל קשיא בפי
בשני מקס שמינה קניא בה אל על
שנים בשר אמת השפ' וטון, דא דה
הואלי אהיה אל דינה כמליה; ואין מס
המאנה שפעה, שפעה ברין משה
אל קשיא שח הורג אצפריך קניא עליה
הבליה ויהי דהא ש' ברא דהמא קניא
דאקניק והם ק' רבא נב' כל שהי מס
וכל שהי איה פסול קניא מסמס בברין
ונלא דהיי פול שח אל דהא ב' בקרס אל
באדך פירקל ב' שהי פסול בקרס
פסול בקרס אינ' מסמס בברין מיירי ב'
בקרס דקניא אה על אל ירד בשני
אם על אל ירד; אהיה חרובת דרבה
פשיא ליה א' אהיה, ודבריה ליה
שקריה להקריב בבשר חיה בשעת